

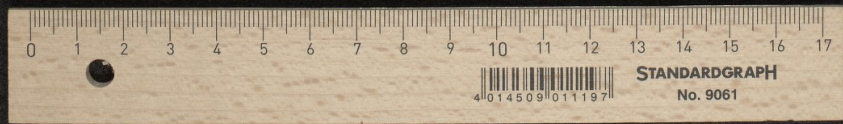
1578

xxxij.

phice
23

ut rursus adueniat. Annuntiat de ca
amico suo quod possessio eius sit. & ad eam
possit ascendere. Sup hoc expanit cor meū.
& enotum est de loco suo. Audite audicio
nem in terrore uultus eius. & sonum de ore
illius precedentem. Subter omnes celos ip
se considerat. & lumen illius sup firmos
terre. Post eum rugiet tonitrū. tonabit
uoce magnitudinis sue. & non inuestiga
bitur cum audita fuerit uox eius. Tonabit
d̄s in uoce sua mirabiliter. qui facit magna
& inscrutabilia. qui p̄cipit niui ut descen
dat sup terram. & hieuit pluuijs. & imbri
fortitudinis sue. qui in manu omnium
hominum signat. ut nouerint singl̄i opa
sua. Ingredietur bestia stabulum. & in
antro suo morabitur. Ab interiorib; egre
ditur tempestas. & arduo fugit. flante
deo concreta gelu. & rursus laetissime
funduntur aque. frumentum desiderat nubes.
& nubes spargunt lum̄ suum. que lustrat
p̄ circuitum. quocumq; eas uoluntas gub
nantis dixerit. Ad omne quod p̄cepit
illis sup faciem orbis terrarum. siue iuma
tribusue in terra sua. siue in quocumq;
loco miserie sue eas uiderit inueniri. Aus
cultat hęc iob. Ita & considera miracula dei.
Huiusmodi fecit quando p̄cepit d̄s pluuijs.
ut ostenderent lucem nubium eius. Huius
modi uos seminat nubium magnas. &
p̄cedas scientias. Honue uestimenta tua
cahila sunt cum p̄flata fuerit terra aule.
Tu fortitan cum ea fabricatus es celos. qui
solidissimi quasi cre fusi sunt. Ostende no
bis quid dicamus illi. nos quippe in uol
uimur tenebris. Quis narrabit a te
loquor. Etiam si locutus fuerit homo de
uorabitur. At nunc non uident lucem.
Subico aer cogitur in nubes. & nentat

ueniet. & a deo formidolosa laudatio.
Digne cum inuicere non possum. Magni
fortitudine & iudicio & iusticia ē. & enar
rari non potest. Ido timebunt eum uiri
& non audebunt contemplan om̄s qui
sibi uideant ē sapientes. **R**esponde
autem dominus iob. de turbine dixit.
Quis est iste inuolvens sententias serua
ntib; imperialis. Accinge sicut uir lābes
tuos. interrogabo te & responde michi.
Sibi eras quando ponebam firmamene
terre. Indica michi si habes intelligen
tiam. Quis posuit mensuras ei sine
uel quis tenet sup eam lineam.
quo bates illius soluar. Aut
denudat lapidem angularem ei. cui
laudaret simul adra matutina.
bilaret omnes filij di. Quis conel
ostis mare. quando erumpebat. q̄
uulua p̄cedit. cum ponerem nubes
uestimenta eius. & caligine illi
p̄mitti infantie obuoluerem. Cur
dedi illud reuoluit meis. & polux
fieri & ostia. & dixi. Hęc huc uenies.
& non pedes amplius. & hic confu
ges uinctes fluctus tuos. Huiusmodi
curam animi p̄cepisti diluido. & ostia
diti auroe locum suum. & tenuisti con
cucient cetera terre. & excussisti impi
ex ea. Retrahitur ut lucem signa d̄m
& stabit sicut uestimentum. Auferetur
ab impijs lux sua. & brachium excel
confringetur. Huiusmodi ingressus es p̄
da maris & in nouissimis abyssi deam
bulasti. Huiusmodi ap̄t̄ tibi sunt pon
te moral. & ostia tenebrosa uidi
Huiusmodi considerasti latitudinē terr
Indica michi si uosti omnia. in qua
ladit lux. & tenebrarum au

License: public_domain – Leuven, Archief van de Abdij van Park, VIII B20/98, Fol. [1]r – Bible (https://fragmentarium.ms/view/page/F-eo6m/6736/56577)